

संस्कृत

सं. १०५

कथा . 3250

शिवरागीकथा

४१०/पु. १०५

(1)

श्रीगणेशायनमः कथासिद्धात्रीप्रारंभः ॥ के. का. सं. ॥ शिवरात्रीनंदेव देवं जगद्गुरुं ॥ गौरीप्रोवाच भर्तारं चिस्म योत्पुह्युः काचना
पार्वत्युवाच ॥ १ ॥ कथं स्वप्नसादेन यद्द्रोष्यं व्रतमुत्तमं ॥ श्रुतास्तयोक्ता देवेश व्रतानां निर्णयशुभाः ॥ २ ॥
तथा वै दानघर्माश्च तीर्थघर्माश्चोदिताः ॥ नास्ति मे निश्चयो देवेशांतां चाहं पुनः पुनः ॥ ३ ॥ तस्माद्दृश्ये देवेश एकं निःसंशयं श्रु
तं ॥ व्रतानामुत्तमं देवमुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ ४ ॥ तद्दृष्ट्वा तु मिया मि कथयत्यममप्रभो ॥ देवदेव जगन्नाथो विश्वाचारो जगद्गुरुः
॥ ५ ॥ श्रुत्वा प्रोवाच धर्मात्मा पार्वती मुविभवाविता ॥ महो देवो जड ॥ श्रुत्वा त्विपरं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ ६ ॥ अन्तकस्य चिदाख्यातं सर्वपा
पक्षयं करं ॥ येनैव कथ्यमानेन योऽपि बिलयं ब्रजेत् ॥ ७ ॥ तद्दृष्ट्वा तथिष्यामि श्रुत्वा क्वमना प्रिये ॥ माघफाल्गुनयोर्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्द
शी ॥ ८ ॥ तद्दृष्ट्वा न मात्रेणे सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा ॥ ९ ॥ दानैर्यैः शैलेपो निश्च व्रतैश्च विविधैरपि ॥ न तीर्थै
स्तद्भवेत्पुण्यं यत्पुण्यं शिवरात्रिः ॥ १० ॥ शिवरात्रिस्तमं नास्ति व्रतं पापप्रणाशनं ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि कृत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ११ ॥ मृतास्ते

(2)

निश्चयंति ये रियं न कृता स्व लुक लौ ॥ १२ ॥ देव्या च ॥ कथं यमना ज्ञानतो वा पिलुत्वा ॥ पुरी मा गंत्य क्का गढे द्विवं नरः १३ ॥
 एतन्मे महदाश्रयं ससं ससं वदस्य मे ॥ महादे उवाच ॥ शृणु देविकथां दिव्या कथां पौराणिकीं १४ ॥ यमशासनं हं श्रीच
 शिवशासनदायिनी ॥ कश्चिदासीत्सुसंस्थी निषादो आमिषप्रियः १५ ॥ प्रत्यं च देशवासी च १६ ॥ यदा सन्नचार कृत ॥ तनुपीनो
 धनुर्धारी श्यामांगः लष्णकंचुकः १६ ॥ धनुर्वीमे गृहीत्वा नुदक्षिणेशरमुत्तमं ॥ सस्त्रीमांते सदा तिष्ठेत्कुटुंबपरिपोलकः १६ ॥
 एवं विधो निषादो सो चतुर्दश्यां दिने शभे ॥ ततो सो धनुराशु दक्षे न गतस्य यं ॥ १७ ॥ अगच्छ बन्सवानो देशे जनहास्यं च का
 रसः ॥ शिवाशिवकिमेतदेव कुर्वन्ति न गमरे जनाः ॥ १८ ॥ तस्य तदस्य मानस्य मानातस्य शिवंददौ गच्छवत्स समाकीर्णं
 श्वापदै बहुभिर्वृतं १९ ॥ शार्दूषास्तत्र दृश्यंते मृगाश्चैव विशेषतः वने वने निरीक्षेत यत्तुर्दिक्षु इतस्ततः २०
 वनं यमृगमार्गं च आश्रमे स्वरान्मृगान् इतश्चेन श्वधावस आमिषे लुध्वंचेतनः २१ ॥ वनं सपर्वतं चैव

(2A)

१३ मतरि नंगते ॥ संप्राप्तेनेन वै किंचिन्मृगं चरकरान् ॥ २३ ॥ श्रुधार्ते लुधको तत्र इति का मचिंतयेत् ॥ प्रकरिष्याम्यं हरात्रौ निश्चि
तं जीवघातन ॥ २३ ॥ १३ विष्यति न संदेहः कुटुंब परिपोषणं ॥ विमृश्यस्व चिदं दक्षिणं दगाभिमुखो ययौ ॥ २४ ॥ गतो रसो जलमापन्नं सैकं वा
दीनमानसः ॥ संप्राप्तेनेन वै किंचिन्न चिन्तमृगं न चरकरान् ॥ २५ ॥ निराशो लुधको यावता वदस्तं गतो रविः ॥ चिंतयित्वा जलो
पाते तात्तीरे जाति मध्यतः २६ ॥ ३३ अथ ये कर्तुं मां रेणे क्यं तां तुमिका रकं ॥ जाति मध्ये महालिङ्गं शां भुक्त्वा स्ति मोक्ष
दं ॥ २७ ॥ वित्त्व दृष्टस्य पात्राणि त्रोटित्वा मार्गशाधने च ॥ ३३ ॥ निदर्शीणि भागे गतानि लिङ्ग मर्धनि ॥ २८ ॥ नदिवा भोजनं
जातं न रात्रौ च वरात्ने ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com